

YİNE YOLLARDA -1

Mehmet BOZOĞLAN

Zaman hızla akıp geçerken en güzel aylardan birine geliyoruz. Daha fazla okula daha fazla çocuğa ulaşma fırsatı veren, bitmesini hiç istemediğimiz, güzel isimli ay Eylül ayı yine gelip çatmıştı. 2 yıldır Eylül projelerine katılamıyordum ve şimdi böyle bir fırsatım olduğu için günlerime büyük bir neşe ve heyecan eşlik ediyordu. İçimi saran bir huzur ve bir iç ışıltısının egemen olduğu, çocuklara kavuşacak olmanın verdiği tarif edilemez bir duyguyla baş başa idim yine. İnsan böyle hissedince bu olumlu ruh hali insan ilişkilerine, hayal dünyasına, görevine, hayata bakışına da pozitif yansıyor kuşkusuz. Kamptan döndükten sonra Eylül projesine kadar beni motive edecek ortam hazır. Güzel çocuklarla yapacağım etkinlikleri, deneyleri, yarışmaları düşündükçe günlerim ayrı bir renkli ve heyecanlı geçmeye başladı. Yoğun geçen günlerimin kolaylaştırıcısı yine İLKİYAR olmuştu.

Ankara'ya varınca gönüllü arkadaşlarla bir araya gelmek en güzel zaman dilimlerinden biriydi. Çünkü her yanımızı hatıralar sarıyordu. Bu gönlü zengin, bilinçli, iyimser insanlarla projelerden, kamplardan, çocuklarla anılarımızdan, Ata hocamızdan

konuşmak bize
bambaşka
diyarlara alıp
götürüyordu
kısa süreliğine
ve böylesine
zengin anılara
sahip
olduğumuz için
şanslı
hissediyorduk.
Üniversite
yıllarında bir

proje öncesi Ata hocamıza bir şey danışmak için odasının yolunu tutup kapısını çalmıştık Ferman ile. "Gel" sesinden sonra içeri girmiştik fakat odası çok kalabalık ve kendisi de telefon görüşmesi yapıyordu. Bu yoğunlukta bizimle ilgilenemeyeceğini düşünüp tam

çıkıyorduk ki hocamız durun işareti yapıp yanımıza gelip elimizi sıktı ve bizi içeri buyur etmişti. Kolay kolay unutamayacağım bir anıydı.

Proje toplantısında gönüllü arkadaşlarla tanışıyoruz. Her biri sevgisini, enerjisini, tebessümlerini, bilgilerini vermeye hazır, sorumluluk sahibi, fedakâr bir ekibin içinde olduğum için yine çok şanslıydım. Umut abimiz de proje öncesi bizi yalnız bırakmıyor. Projeler, atölye çalışmaları, İLKİYAR, rahmetli hocamız derken zaman nasıl geçti anlamamıştık. Muhabbetine doyum olmayan, hiç sıkılmadan saatlerce dinleme isteği uyandıran, güldüren, neşe katan, öğreten bir edası vardı rahmetli Ata hocamızın oğlunun. İyi ki yollarımız kesişmiş böyle güzel insanlarla. İlk kez Ata hocamızdan yadigâr Atadol'a binme fırsatım olmuştu ve unutamayacağım bir proje öncesi yaşıyordum.

Çok güzel bir yolculuktan sonra Erzurum Çat YBO' ya varıyoruz. Az sayıda çocuk ve öğretmen arkadaşlar karşılıyorlar bizi. Çocuklar ve öğretmenlerimiz ile tanışıyoruz. Çocukların ilgisini çivi yine çekiyor ve kurcalamaya başlıyorlar. Çiviye çıkardıkları ve taktıkları zaman da başarmış olmanın sevincini doyasıya yaşıyorlar. Çocuklarla muhabbet ettik, oyunlar oynadık, halat çektik, ip atladık. Yaz tatilinde kimisi tarlada

çalışmış kimisi pek bir şey yapmamıştı ama okulu çok özlemişlerdi ve okulun ilk günü yanlarına geldiğimiz için çok mutlu olduklarını söylediler.

İlk kez Edebiyat etkinliğine girecektim ve ne kadar önemli bir etkinlik yapacağımın farkındaydım. Çocukları aktif kılarak okumanın, yazmanın hayatımızda aslında ne kadar da önemli bir yeri olduğunu vurgulamaya çalışmalıydım. Etkinliğe girmeden kütüphane kurmuştuk. Kütüphane kurmak çok rahatlatıcı ve huzur vericiydi. Çeşit çeşit kitaplarla ilk kez bu kadar yakın olduğumu hissettim. Kitapların içinde gezinti yapmak, her birine dokunmak, koklamak, yerleştirmek ve çocukların bunları gördüğü ve okuduğu zaman yüzlerinde belirecek tebessümü hayal etmek “İyi ki buradayım,” dedirtti bana. Hep birlikte kitap okumanın hayatımızdaki önemini anlattık. Edebiyat kavramını ilk kez duyuyorlardı. Akıllarına ders isimleri geliyordu genellikle, bazıları Hababam Sınıfı filminden duymuşlardı. Olaylara farklı pencereden bakabilmenin, gizilgüçlerini ortaya koymalarının, yazmanın, okumanın önemine değinmeye çalıştık. Okuduğum tamamlanmamış bir hikâyeyi tamamlamaya çalışıyorlar ve bazı fotoğraflardan yola çıkıp hikâyeye oluşturmaya çalışıyorlardı. İlgili, meraklı, dikkatli duruşları vardı. Bu fotoğraflara her biri birbirinden farklı ve ilginç yorumlar, açıklamalarda bulunuyordu. Uzaklara dalıp fotoğraflara, olaylara geniş bakabilmişlerdi ve bu da beni mutlu etmişti.

Yazmaya istekli çocuklar da vardı. Çocuklardan kimisi babasına kimisi dayısına kimisi bir arkadaşına kimisi Mehmetçiklere kimisi de öğretmenine mektup yazmıştı. Günlük yazarlar yazarken kendilerini çok iyi hissettiklerini sanki karşılarında bir arkadaşları varmış da dertleşiyormuş gibi hissettiklerini, içlerini kâğıda dökmenin

rahatlığını yaşadıklarını ifade ettiler. Yazma demişken “Bizlere mektup yazacak mısınız peki?” sualini yöneltiyorum Hep birden “Evet,” cevabı alıyorum elbette. Çocuklar kitap okumanın yararlarını, hayatımızdaki önemini televizyon ile kitap okuma arasındaki farkları günlük yaşantılarından örnekler vererek çok iyi anlattılar. Geriye bunları hayatlarında daha fazla tatbik ederlerse iyi sonuçlar almaları kaçınılmazdı.

Tortum Şehit Murat Karataş YBO’ da etkinlikler, akşam sunumu ve gece deneyleri etkileyiciydi. Çocukların ve gönüllülerin güzel seslendirdiği türküler, şarkılar ve tiyatro geceye büyük bir renk katmıştı.

Şelale
İlkokulu-
Ortaokulu
öğrencileri
etkinliklere,
deneylere ilgiliydi.
Girdiğim
sınıflarda öykü
yazan, mektup
yazan, kitap
okumayı seven,
her birinin güzel
hayalleri olan
başarılı öğrenciler vardı. Çok iyi karşılandığımız ve iyi uğurlandığımız okullardan biriydi.

Perşembe akşamı Olur TOKİ YBO’ da Ali’nin uçurtma uçuşu gözümün önünden gitmiyor. Öyle hızlı bir koşuyu pek görmemiştim uçurtma sırasında. Buradaki güzel çocuklar da kütüphanelerine getirdiğimiz kitapları görünce çok sevindiler ve yakında bunları okuyacakları için çok mutlu olmuşlardı. Birçoğu hemen şimdi alıp okuma isteği içindeydi. Akşam sunumunda Ruhat’ ın, arkadaşı ile kavga ettiğini gördüm. Kavganın şaka mı gerçekten mi olduğu net değildi. Kendisine baktığımı fark edince hemen gülümsedi, arkadaşını kendine doğru çekip yanaklarından öptü. Çok gülerim bu sahneyi hatırladıkça, sanki Kemal Sunal’ ın filminden bir kesit vardı karşımda. Akşam eğlencesinde çocuklarla halaylar çekip çiftetelli oynadık. Program bittikten sonra sarı tişörtlü, gözlüklü bir kız yanıma gelip “Mehmet abi her şey için teşekkür ediyoruz,” dedi.

Mehmet Bozoğlan (Bölüm1)

Nasıl Yardım Edebilirsiniz?

1. İLK YAR'larımızın geleceğine güzellikler katmak, onlara bir kitap hediye etmek, belki anısını yaşatmak istediğiniz bir büyüğünüz, bir yakınınız için kitaplık kurulmasını desteklemek, belki de daha fazlası için aşağıda bilgileri sunulan hesaplar aracılığıyla bağış yapabilirsiniz.

Hesap Sahibi : İLK YAR
Türk Lirası Hesabı (IBAN) : TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68
Avro (Euro) Hesabı (IBAN) : TR92 0006 4000 0024 2293 5074 26
Dolar Hesabı (IBAN) : TR91 0006 4000 0024 2293 5762 17
Türk Lirası Hesabı (IBAN) (*): TR46 0006 2000 3030 0006 2994 01
(*): ilk 3 hesap İş Bankası ODTÜ şubesinde,
son hesap Garanti Bankası Boğaziçi Üniversitesi şubesinde açılmıştır.

Önemli Not: Bağışınızın açıklama kısmına "Adınızı, Soyadınızı, E-posta ve/veya Cep telefonu numaranızı" yazmanızı önemle rica eder, desteğiniz için teşekkür ederiz.

ABD'den bağışlarımızı TPF aracılığı ile topluyoruz. ... Vergi iadesi formu e-posta ile adresinize yollanıyor. Bir defalık veya düzenli bağış için bağlantı adresi: -yeni adres-
- <https://www.classy.org/campaign/ILKYAR/c164385>

2. E-postalarınızda bağlantı vererek, arkadaşlarınızla İLK YAR'ın arttırabilirsiniz. posta adreslerini (ILKYAR.yonetim@gmail.com) sistemimize dâhil izlenimleri sağlayabilirsiniz.

Önemli Not: İLK YAR resmi sitesindeki kullanılmadığını hatırlatır, hassasiyet için teşekkür ederiz.

www.ILKYAR.org.tr
izlenimlerimizi paylaşarak tanınırlığını Arkadaşlarınızın e-bizlere göndererek üyelik olmalarını ve bu almalarını da

izlenimlerindeki ve resimlerin izinsiz göstereceğiniz ederiz.

